

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI SUD U VELIKOJ GORICI
Stalna služba u Ivanić-Gradu
Ivanić Grad, Športska 2

Poslovni broj: Pr-15/2025-17

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Velikoj Gorici, Stalna služba u Ivanić-Gradu po sucu tog suda Nenadu Tudoru kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužitelja Damira Runje iz Obrovca Sinjskog 6D, OIB 43203649830, zastupanog po punomoćniku Sanji Radolović Kuprešak, odvjetnici u Zagrebu, protiv tuženice Republike Hrvatske, Ministarstvo obrane, iz Zagreba, OIB 52634238587, zastupane po zakonskom zastupniku Općinskom državnom odvjetništvu iz Velike Gorice, Građansko-upravni odjel, po zamjeniku Općinskog državnog odvjetnika Krešimiru Balogu, radi isplate, nakon provedene javne glavne rasprave zaključene 7. rujna 2026. u nazočnosti tužitelja osobno, njegovog punomoćnika i zamjenika ODO Velika Gorica, temeljem čl. 335. Zakona o parničnom postupku, 18. rujna 2026. objavio je i

p r e s u d i o j e

I Nalaže se tuženici Republici Hrvatskoj, Ministarstvu obrane, OIB 52634238587, da u roku od 15 dana tužitelju Damiru Runje iz Obrovca Sinjskog 6D, OIB 43203649830, na ime razlike plaće po osnovi dodatka za aktivno dežurstvo u razdoblju od prosinca 2011. do svibnja 2014. isplati iznos od 325,89 EUR bruto, sa zakonskom zateznom kamatom izuzev na iznos poreza na dohodak i prireza porezu na dohodak sadržanih u svakom pojedinom dosuđenom bruto iznosu, i to do 31. prosinca 2022. obračunatom po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, od 1. siječnja 2023. do 29. prosinca 2023. po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primjenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, a od 30. prosinca 2023. do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, kako slijedi:

na iznos od 56,14 EUR od 16. 01. 2012. pa do isplate

na iznos od 18,71 EUR od 16. 02. 2012. pa do isplate

na iznos od 37,43 EUR od 16. 03. 2012. pa do isplate

na iznos od 6,23 EUR od 16. 04. 2012. pa do isplate

na iznos od 45,22 EUR od 16. 06. 2012. pa do isplate
na iznos od 18,71 EUR od 16. 08. 2012. pa do isplate
na iznos od 10,56 EUR od 16. 10. 2012. pa do isplate
na iznos od 3,49 EUR od 16. 11. 2012. pa do isplate
na iznos od 9,68 EUR od 16. 02. 2013. pa do isplate
na iznos od 10,56 EUR od 16. 05. 2013. pa do isplate
na iznos od 56,40 EUR od 16. 07. 2013. pa do isplate
na iznos od 10,56 EUR od 16. 09. 2013. pa do isplate
na iznos od 21,13 EUR od 16. 11. 2013. pa do isplate
na iznos od 10,55 EUR od 16. 01. 2014. pa do isplate
na iznos od 3,50 EUR od 16. 03. 2014. pa do isplate
na iznos od 3,51 EUR od 16. 04. 2014. pa do isplate
na iznos od 3,51 EUR od 16. 06. 2014. pa do isplate.

II Nalaže se tuženiku Republici Hrvatskoj, Ministarstvu obrane, OIB 52634238587, da u roku od 15 dana tužitelju Damiru Runje iz Obrovca Sinjskog 6D, OIB 43203649830, naknadi trošak postupka u iznosu od 5.242,31 EUR sa zakonskim zateznim kamatama tekućim od donošenja ove presude 18. rujna 2026. do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine.

Obrazloženje

1.1 Tužitelj Damir Runje podnio je u ovom radnom sporu tužbu protiv tuženice Republike Hrvatske, Ministarstva obrane, te u tužbi navodi da je kao djelatna vojna osoba zaposlen kod tuženika, sa sjedištem zapovjedništva ustrojstvene jedinice u Velikoj Buni, s redovnim radnim vremenom u pravilu u trajanju 8 – 16 sati kroz 5 radnih dana. Navodi kako mu tužiteljica u utuženom razdoblju od prosinca 2011. do 31. svibnja 2014. nije pravilno obračunala i isplatila plaću, obzirom na režim rada i odrađene sate. Svoj režim rada tužitelj opisuje kao aktivno dežurstvo dva puta mjesečno po sedam dana neprekidno, kroz koje vrijeme ne smije napuštati mjesto dežurstva na izdvojenom mjestu rada, a nakon čega ostvaruje pravo na sedam slobodnih dana. Tvrdi da mu tuženica u razdoblju od 20. prosinca 2011. do 30. svibnja 2014. nakon ovakovog sedmodnevnog dežurstva nije odobravalala sedam već stvarno pet slobodnih dana, jer je u sedam slobodnih dana uvijek uračunata subota i nedjelja iako su to propisima definirani neradni dani. Tako tužitelj potražuje naknadu za ovu subotu i nedjelju nakon sedmodnevnog dežurstva, kao i naknadu za neiskorištenih dva slobodna dana po svakom dežurstvu. Obzirom na opisani režim rada, potražuje i neisplaćeni iznos za aktivno dežurstvo mjesečno u trajanju 7 x 24 sata, odnosno 16 sati dežurstva i 8 sati odmora.

1.2 Tužitelj je u tužbi i u podnescima tijekom postupka precizirao i pravne akte koji čine osnovu svakog pojedinog od navedenih zahtjeva, uputio na pojedine odredbe tih akata, kao i na odgovarajuću dokumentaciju u vezi radnog odnosa, kojom međutim ne raspolaže jer se nalazi kod tuženice.

1.3 Nakon što je tuženica dostavila potrebnu dokumentaciju, i nakon provedenog dokaza vještačenjem po vještaku za knjigovodstvo, tužitelj je sam tužbeni

zahtjev konačno definirao u podnesku od 14. ožujka 2019. (list 270-274). Tužitelj je potraživao i parnični trošak.

2.1 U odgovoru na tužbu (list 14-19) i tijekom cijelog postupka tuženica je osporavala osnovanost tužbenog zahtjeva tužitelja i, kazano u najkraćem, tvrdi kako je tužitelju isplaćivala plaću sa svim dodacima prema odredbama podzakonskih akata donesenih temeljem Zakona o službi u Oružanim snagama RH, koji se u ovoj pravnoj stvari primjenjuju kao *lex specialis*. Pri tome tuženica u primjeni ovih propisa upućuje na dva različita razdoblja.

2.2 U prvom razdoblju od 1. listopada 2009. do 1. lipnja 2014. primjenjivala se Odluka o rasporedu tjednog i dnevnog radnog vremena djelatnih vojnih osoba, državnih službenika i namještenika (NN 118/09, 118/12), i Pravilnik o izmjenama i dopunama Pravilnika o dodatku na plaću i načinu isplate plaće (NN 118/09), koji su stupili na snagu 1. listopada 2009. Tuženica smatra da su ovim aktima jasno regulirani raspored tjednog i dnevnog radnog vremena djelatnih vojnih osoba u Oružanim snagama RH i pravo na uvećanu plaću za rad noću, subotom, nedjeljom, blagdanom i drugim neradnim danima, u smjenama, turnusima, prekovremeni rad, dežurstvo i stražarska služba, kao i dodaci na plaću po osnovi dežurstva i stražarsku službu. Tuženica upućuje i na sudsku praksu te konstatira da je tuženiku plaća obračunavana i isplaćivana u cijelosti prema odredbama ovih pravnih akata.

2.3 U drugom razdoblju odnosno počev od stupanja na snagu novog Zakona o službi u Oružanim snagama RH (NN 73/13, 75/15) u čl. 136. tog Zakona propisano je da se plaća djelatnih vojnih osoba sastoji od osnovne plaća i dodataka na plaću, time da se u čl. 139. st. 1. istog Zakona određuje da dodaci na plaću pripadaju djelatnim vojnim osobama za posebne uvjete vojne službe, kao i deficitarnim zvanjima i strukama. Osobito tuženica ukazuje na izričite odredbe čl. 155. Zakona o službi u Oružanim snagama RH koje propisuju da djelatnim vojnim osobama ne pripada pravo na uvećanje plaće po osnovi prekovremenog rada, rada noću, u smjenama, turnusima, za dežurstvo, stražarsku službu, stanje pripravnosti i slično, već pravo na dodatke na plaću, koji su pak propisani Pravilnikom o dodacima na plaću djelatnih vojnih osoba (NN 33/14, 41/14, 53/14, 114/14, 72/15) koji je stupio na snagu 1. lipnja 2014.. U pogledu radnog vremena za ovo razdoblje tuženica upućuje na novu Odluku o rasporedu radnog vremena (NN 66/14, 23/15, 84/15) koja je također stupila na snagu 1. lipnja 2014. Tuženica smatra da je tuženiku i u ovom razdoblju plaća obračunavana i isplaćivana prema odredbama ovih pravnih akata.

2.4 Zbog toga je tuženica predložila da sud tužbeni zahtjev tužitelja odbije kao u cijelosti neosnovan, te naloži tužitelju da tuženici naknadi trošak postupka sa zakonskim zateznim kamatama tekućim od presuđenja do isplate.

3.1 Sud je o tužbenom zahtjevu odlučio presudom od 4. lipnja 2021. broj Pr-66/2017-36 (list 303-309), kojom je tužbeni zahtjev tužitelja usvojen kao osnovan. Nakon žalbe tuženice, Županijski sud u Rijeci kao žalbeni sud presudom i rješenjem od 19. ožujka 2025 broj GŽ R-851/2021-3 potvrdio je ovosudnu citiranu presudu u dijelu u kojem je tužbeni zahtjev usvojen za iznos od 41.874,07 kn sa zakonskim zateznim kamatama po osnovi neiskorištenih slobodnih dana uključujući subote i nedjelje evidentirane kao slobodni dani, a ukinuo u dijelu u kojem je tužbeni zahtjev usvojen za iznos od 146.731,31 kn sa zakonskim zateznim kamatama po osnovi razlike za rad na izdvojenom objektu umanjen za 8 sati odmora (list 336-342).

3.2 Nezadovoljna dijelom citirane odluke žalbenog suda kojim je potvrđena ovosudna presuda, tuženica je podnijela prijedlog za dopuštenje revizije (list 346-349), koju je Vrhovni sud RH rješenjem od 16. prosinca 2025. (list 417-418) dopustio.

Tuženica je 29. siječnja 2026. doista i podnijela reviziju (list 420-424), o kojoj još nije odlučeno.

3.3 Prema tome, do odluke revizijskog suda, u ovoj parnici treba odlučiti o dijelu tužbenog zahtjeva koji se odnosi na dodatak za aktivno dežurstvo prema činu tužitelja (stožerni narednik) u razdoblju od prosinca 2011. godine do svibnja 2014. godine, za koji tužitelj tvrdi da mu je tuženica obračunala pogrešno. Po toj osnovi tužitelj tužbenim zahtjevom (list 438-439) potražuje iznos od 325,89 EUR, sa zakonskim zateznim kamatama tekućim na svaki pojedini mjesečni bruto iznos tekućim od dospjeća plaće za odnosni mjesec, pa do isplate. Tuženica je na ročištu 2. ožujka 2026. prigovorila (list 428) da se radi o novom zahtjevu odnosno preinaci tužbe, kojoj se protivi. Međutim, prema viđenju ovoga suda predmet spora je i nakon toga ostao isti, neisplaćeni (prema tvrdnji tužitelja) dio plaće tužitelja, za rad na izdvojenom objektu, za isto utuženo razdoblje, pa se ne radi o preinaci tužbe.

4 Saslušan kao stranka, tužitelj Damir Runje iskazao je (list 296) da je od 2011. godine pa na dalje kao stožerni narednik po zapovjedi radio na posebnim, tzv. izdvojenim objektima rada kao posebnim lokacijama različitim od vojarni, kao dio skupine za elektronsko izviđanje. Elektronsko izviđanje se mora obavljati 24 sata dnevno, a obavljalo se na izdvojenoj lokaciji kroz sedam uzastopnih dana, u dnevnim i noćnim smjenama koje su zbog manjka ljudstva trajale po 10 do 12 sati dnevno. Elektronsko izviđanje obavljalo se u posebnoj prostoriji u kojoj je potrebno neprekidno motriti pojedine uređaje i zapisivati potrebno. Nakon rada u smjeni imao je pet do šest sati slobodnog vremena za spavanje, a onda je radio na održavanju objekta i okoliša, čistio naoružanje. Dnevnu stanku koristio je za konzumaciju obroka 10 do 15 minuta. Kroz sedam dana rada nije smio napuštati izdvojenu lokaciju, a nakon rada na toj lokaciji koristio je sedam uzastopnih slobodnih dana. Rad na izdvojenoj lokaciji tako je obavežno uključivao jednu subotu i jednu nedjelju, a isto tako i sedam slobodnih dana, uz eventualno još praznik ili blagdan. Nakon slobodnih dana radio je još četiri dana u vojarni uz uobičajeno radno vrijeme od osam sati, i onda bi se opisani ciklus ponovio. Radno vrijeme je korektno evidentirao voditelj objekta, ali kasnije je iz obračunskih lista vidio da je svima iz skupine za elektronsko izviđanje evidentirano uobičajeno 8-satno radno vrijeme, odnosno mjesečno 168 ili 176 radnih sati. Također su do 2014. godine svima isplaćivani dodaci za aktivno dežurstvo ali ne ispravno obračunati prema osobnom činu, nego su svima isplaćivani prema najnižem činu.

5 Uzimajući u obzir iskaz tužitelja, kao i vremensko razdoblje na koje se odnosi tužbeni zahtjev i predmet spora, potrebno je spomenuti kojim je propisima regulirana plaća i radno vrijeme odnosno služba djelatnih vojnih osoba. U konkretnom slučaju djelatne vojne osobe tužitelja koji je radio u skupini za elektronsko izviđanje, u specifičnom režimu rada na izdvojenom mjestu rada, sa obveznim smještajem na takvoj lokaciji.

6 Kad je riječ o dodatku za aktivno dežurstvo prema činu tužitelja (stožerni narednik) u razdoblju od prosinca 2011. godine do svibnja 2014. godine, temeljni pravni akt u konkretnom slučaju za razdoblje do 26. lipnja 2013. jest Zakon o službi u oružanim snagama Republike Hrvatske (NN 33/02, u daljnjem tekstu: Zakon), koji radno vrijeme, odmori i dopuste regulira u odredbama čl. 96 – čl. 98. Ovdje je bitno spomenuti da prema odredbama čl. 96 st. 1 ovog Zakona, ministar obrane podzakonskim aktom uređuje raspored dnevnog i tjednog radnog vremena djelatnih vojnih osoba, službenika i namještenika, izuzev u posebno navedenim slučajevima iz čl. 96 st. 2 Zakona.

7.1 U slijedećem razdoblju počev od 26. lipnja 2013. pa na dalje u konkretnom slučaju primjenjuju se odredbe novog Zakona o službi u oružanim snagama Republike Hrvatske (NN 73/13, u daljnjem tekstu: novi Zakon) koji je stupio na snagu 26. lipnja 2013. i koji radno vrijeme djelatnih vojnih osoba regulira drugačije u odnosu na bivši (istoimeni) Zakon.

7.2 Tako čl. 153 novog Zakona radno vrijeme definira kao razdoblje u kojem je djelatna vojna osoba dužna obavljati poslove dužnosti koju obnaša prema utvrđenom rasporedu radnog vremena i prema nalogima nadležne osobe, time da raspored radnog vremena također određuje svojom odlukom ministar obrane. Služba u Oružanim snagama organizirana je na način da se poslovi obavljaju 24 sata na dan.

7.3 Odredbama čl. 154 ovog novog Zakona puno radno vrijeme utvrđeno je u pravilu u trajanju od 40 sati tjedno, raspoređeno u pet dana. Zbog specifičnosti vojne službe radno vrijeme može biti preraspodijeljeno na način da nije raspoređeno ravnomjerno po tjednima, ali unutar razdoblja koje ne može biti dulje od četiri mjeseca i ne smije biti dulje od 48 sati tjedno.

7.4 Ovi propisi o punom radnom vremenu i preraspodjeli radnog vremena ne primjenjuju se u (među ostalim) slučaju obveznog smještaja u vojnim lokacijama i građevinama zbog potreba službe, u kojem slučaju rad uključuje rad subotom, nedjeljom, blagdanom, noću, u smjenama i turnusima. Dakle, ako djelatna vojna osoba zbog potreba službe radi u režimu obaveznog smještaja u vojnoj lokaciji i vojnoj građevini, u tom slučaju rad uključuje rad subotom, nedjeljom, blagdanom, noću, u smjenama i u turnusima.

7.5 Uzimajući u obzir iskaz tužitelja, proizlazi da je rad tužitelja u utuženom razdoblju bio organiziran kao obvezni smještaj u vojnoj lokaciji odnosno građevini zbog potreba službe, kako je propisano u čl. 154 st. 4 novog Zakona. U tom slučaju rad uključuje rad subotom, nedjeljom, blagdanom, noću, u smjenama i turnusima prema odredbi čl. 154 st. 5 novog Zakona, te se ne primjenjuju odredbe o punom radnom vremenu i preraspodjeli radnog vremena iz st. 1, st. 2 i st. 3 istog zakonskog članka. Radno vrijeme tužitelja nije bilo preraspodijeljeno.

7.6 Naime, čl. 155 novog Zakona izričito propisuje da tužitelju kao djelatnoj vojnoj osobi, i bez obzira na njegov rad uz obvezni smještaj u vojnoj lokaciji odnosno građevini, ne pripada pravo na uvećanje plaće po osnovi prekovremenog rada, rada noću, u smjenama, turnusima, u dežurstvu, stražarsku službu, stanje pripravnosti i slično, nego ostvaruje posebne dodatke na plaću u skladu s čl. 139 novog Zakona. Ovom pak zakonskom odredbom je ministar obrane ovlašten pravilnikom utvrditi dužnosti s otežanim uvjetima rada kao osnove za pojedine vrste ovih dodataka na plaću, način utvrđivanja prava na dodatak, iznos dodatka, kao i deficitarna zvanja i struke koja imaju pravo na dodatak. Dakle, u pitanju radnog vremena, plaće tužitelja odnosno dodataka na plaću kao i za razrješenje ovog spora mjerodavni su isključivo podzakonski akti ministra obrane, kao *lex specialis* u konkretnom slučaju.

8.1 Za razdoblje do 31. svibnja 2014. kao podzakonski akt mjerodavna je Odluka o rasporedu tjednog i dnevnog radnog vremena djelatnih vojnih osoba, službenika i namještenika (NN 118/09, 118/12 – u daljnjem tekstu: Odluka) koju je temeljem zakonskih ovlasti donio ministar obrane. Kao oblike organizacije rada Odluka poznaje dežurstvo (kao aktivno dežurstvo i dežurstvo unutarnje službe), stražarsku službu, rad u smjenama, rad u turnusima, rad sa 24-satnim boravkom na radnom mjestu (uključujući rad na izdvojenom objektu), i prekovremeni rad. Odluka poznaje rad na izdvojenom objektu, koji prema čl. XI Odluke može biti organiziran ili kao rad u

smjenama, ili kao rad u turnusima, ili kao dnevna kombinacija radnog vremena i aktivnog dežurstva, uz pravo na proporcionalni odmor u omjeru 1 : 1.

8.2 Uz navedene oblike organizacije rada Odluka regulira još i osnove za uvećanje plaće, i to za prekovremeni rad 50%, za rad noću 40%, za rad subotom 25%, za rad nedjeljom 35%, za rad blagdanom i neradnim danom utvrđenim zakonom 150%, za rad u drugoj smjeni 10%, za dvokratni rad 10%, i za rad u turnusu 5%, time da se međusobno isključuju samo dodatak za rad u turnusu i dodatak za rad u drugoj smjeni.

9.1 Među strankama nije bilo sporno da je tužitelj sa činom stožernog narednika u utuženom razdoblju radio na izdvojenom mjestu rada uz obvezan smještaj u vojnoj lokaciji neprekidno sedam dana, kroz koje razdoblje nije smio napuštati tu lokaciju. Tužitelj je iskazao da je pri tome svakog dana na svojem radnom mjestu radio radno vrijeme u trajanju 10 do 12 sati, dok je u preostalo vrijeme radio druge poslove, te se odmarao 5 do 6 sati. Sporno je među strankama da li je tuženica tužitelju valjano obračunavala i isplaćivala plaću u skladu s gore pobrojenim i analiziranim pravnim aktima.

9.2 Ovakav oblik organizacije radnog vremena u razdoblju prije 1. lipnja 2014. nije bio reguliran izričito Odlukom o rasporedu tjednog i dnevnog radnog vremena djelatnih vojnih osoba, službenika i namještenika (NN 118/09, 118/12). Zbog toga se može uzeti da je radno vrijeme tužitelja organizirano „na drugi odgovarajući način“ kako dopušta čl. III. st. 1. iste ove Odluke, odnosno kao „dnevna kombinacija radnog vremena i aktivnog dežurstva“ iz čl. XI. ove Odluke. Pri tome tužitelj kako je već spomenuto nema pravo na uvećanje plaće po osnovi prekovremenog rada, rada noću, u smjenama, turnusima, u dežurstvu, stražarsku službu, stanje pripravnosti i slično, nego ostvaruje posebne dodatke na plaću. Tužitelj prema odredbama čl. VI st. 1 i st. 2 Odluke ima pravo na dodatak na plaću za svaki sat aktivnog dežurstva, koji dodatak je reguliran posebnim propisom. Kao aktivno dežurstvo smatra se cjelokupno preostalo vrijeme na radnom mjestu tijekom 24 sata nakon rada koji može trajati najviše 12 sati, pri čemu se prema čl. V st. 2 Odluke i vrijeme odmora provedeno na radnom mjestu također smatra aktivnim dežurstvom. U konkretnom slučaju tužitelj je radio dnevno do 12 sati, pa dakle preostalih 12 sati dnevno predstavlja aktivno dežurstvo.

10 Poseban propis koji regulira dodatke na plaću djelatnih vojnih osoba je Pravilnik o dodatku na plaću i načinu isplate plaće (NN 50/08, 142/08, 118/09, 99/12), koji je stupio na snagu 1. svibnja 2008. te se na djelatne vojne osobe primjenjivao do 1. travnja 2014. Pravilnik poznaje (među ostalim) u čl. 17a st. 1 dodatak za dežurstvo (koje može biti aktivno dežurstvo ili dežurstvo unutarnje službe). Djelatnoj vojnoj osobi za vrijeme provedeno na aktivnom dežurstvu pripada dodatak za svaki sat aktivnog dežurstva. Dodatak se obračunava prema osobnom činu (tužitelj je stožerni narednik), u koeficijentu od osnovice za obračun plaće, za svaki sat aktivnog dežurstva. Koeficijent dodatka iznosi 0,0019 za vojnike, 0,0023 za dočasnike, 0,0026 za niže časnike, 0,0034 za više časnike, generale/admirale.

11.1 Radi provjere ispravnosti obračuna plaća tužitelja u utuženom razdoblju u svjetlu svih citiranih propisa, proveden je dokaz vještačenjem po vještaku za financije, javne financije, računovodstvo, poreze i informatiku Vatroslavu Zovku, koji je u spis predmeta dostavio pisani nalaz i mišljenje od 4. svibnja 2026. (list 434-437). Nalaz i mišljenje su pročitani na glavnoj raspravi.

11.2 U nalazu i mišljenju vještak Vatroslav Zovko nabraja koju je dokumentaciju analizirao za potrebe vještačenja i koje je propise pri tome primjenio, te je tablicom (list 437) prikazao neisplaćene razlike dodatka za aktivno dežurstvo do kojih je došlo uslijed neispravnog obračuna tog dodatka. Tablica obuhvaća razdoblje od prosinca 2011. do

svibnja 2014. i prikazuje neisplaćene razlike za svaki pojedini mjesec, u ukupnom iznosu od 325,89 EUR.

11.3 Nalaz i mišljenje vještaka sud prihvaća kao istinit vještak svoj nalaz i mišljenje izradio i po nalogu suda sve izračunao nakon uvida u relevantnu i nespornu dokumentaciju na koju izričito i upućuje, te je svoje mišljenje uvjerljivo obrazložio. Na takovom nalazu i mišljenju tužitelj temelji svoj tužbeni zahtjev (list 438-439) u pogledu visine. Prigovori tuženice (list 440-442) pravne su prirode, i zapravo ne osporavaju matematički dio nalaza i mišljenja. Stoga je valjalo tužbeni zahtjev tužitelja usvojiti kao osnovan.

12.1 O troškovima postupka sud je odlučio primjenom čl. 154. st. 1. Zakona o parničnom postupku, jer je tužitelj (sa umanjenim tužbenim zahtjevom) u sporu uspio u cijelosti.

12.2 Tužitelj je troškovnikom (list 449) potraživao trošak u ukupnom iznosu od 5.242,31 EUR, od čega po osnovi vještačenja 742,31 EUR, i po osnovi zastupanja po punomoćniku koji je odvjetnik 4.500,00 EUR (sa porezom) prema odvjetničkoj Tarifi polazeći od vrijednosti predmeta spora.

12.3 Troškovi zastupanja tužitelja sastoje se od sastavljanja zahtjeva za mirno rješenje spora prije parnice po Tbr. 28 odvjetničke Tarife u iznosu od 250,00 EUR, sastavljanja tužbe po Tbr. 7.1 odvjetničke Tarife u iznosu od 250,00 EUR, sastavljanja sedam obrazloženih podnesaka po Tbr. 8.1 odvjetničke Tarife u iznosu od 250,00 EUR (za svaki podnesak), i zastupanja na devet ročišta za glavnu raspravu na kojima se raspravljalo o meritumu ili su se izvodili dokazi po Tbr. 9.1 odvjetničke Tarife u iznosu od 250,00 EUR (svako ročište). Svi navedeni iznosi uključuju porez na dodanu vrijednost po Tbr. 42 odvjetničke Tarife.

12.4 Svi navedeni troškovi tužitelja učinjeni u povodu odnosno u toku ovog spora, te su u smislu čl. 151 i čl. 155 Zakona o parničnom postupku bili potrebni za uspjeh tužitelja u sporu, pa je tuženici naloženo da tužitelju te troškove naknadi.

U Ivanić-Gradu, 18. rujna 2026.

Sudac:
Nenad Tudor

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU

Protiv ove presude nezadovoljna stranka može žalbenom sudu podnijeti žalbu. Žalba se podnosi putem ovoga suda u roku od 15 dana računajući od dana dostave presude.

Broj zapisa: **9-3088d-4f657**

Kontrolni broj: **093db-0ee1d-0d843**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=Nenad Tudor, O=OPĆINSKI SUD U VELIKOJ GORICI, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Velikoj Gorici** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.